

„Soha ne add föl!”

Magyar börtönlelkészek és missziósok Torontóban a PFI 9. világtalálkozáján

A Nemzetközi Testvéri Börtöntársaság (PFI) négyévenként sorra kerülő világtalálkozáján kilencfős magyar csoport vett részt. A június végén, július elején megtartott rendezvényen 120 országból közel ezer börtönlelkész és missziós munkatárs volt jelen. Négy fogalom határozta meg a tanácskozás fő témáját: a remény, a megbocsátás, a helyreállítás és a béke.

Kanada miniszterelnöke, *Stephen Harper* üdvözlő soraiban a világ legnagyobb börtönrendszereinek nevezte a PFI-t, s reményét fejezte ki: ez a találkozó új távlatokat nyit a közösségi szolgálatra és a fogvatartottak evangéliumi nevelésére odaszánt munkatársak előtt. Az új távlatok és feladatok, módszerek megvitatása és kidolgozása folyt az igen jól megszervezett világtalálkozáson. A reggeli katolikus, ortodox, protestáns áhítatok, a napot indító plenáris evangélizáció, majd a két délelőtti fő előadás, s a délutáni munkacsoportok, valamint rövid kurzusok tucatnyi izgalmas témával, majd az esti koncertek és a napot záró áhítat felfokozott légköre kiváló szellemi-lelki atmoszférát biztosítottak a műhelymunkához. A tanácskozás magas színvonalához a külső feltételt a Sheraton Hotel kényelme és szolgáltatásai nyújtották. A résztvevők színes sokasága – afrikai, latin-amerikai népviseletbe öltött lelkésznők, missziósok eleven, látványos csoportjai – ténylegesen érzékeltette a kulturális, nemzeti, egyházi sokféleséget. *Ron Nikkel*, a PFI elnöke a következőket fogalmazta meg: „Összejövetelünk a remény jele mindazoknak, akik az igazságosság és az irgalmasság szenvedélyes elkötelezettjei, akiknek szívében cselekvő együttérzés él a szegények, a fogvatartottak, a tönkrement emberi életek iránt”.

A világ sok ezer börtönében még ma is nagyon sok emberi tragédiával, megalázással lehet találkozni. A börtön sokak életét megtöri – egyéni és családi, közösségi és munkavállalói tekintetben egyaránt. Nagy szükség van a börtönökben Jézus evangéliumára, jó hírére, a megbocsátásra a büntetés során, a békességre a rácsok mögött, a helyreállító, talpra állító reményre és a távlatokra a sokaknál megismétlődő elbukás, bűnismétlés közben. Erről szóltak a plenáris ülések előadásai, a különböző országokban forgatott rövidfilmek, amelyek sokszor megrázó és elkötelező betekintést adtak egy-egy sorson vagy a börtönlelkész/missziós szolgálat tevékenységén keresztül ennek a keresztyén munkaágnak a mélységeibe, különös lelki összefüggéseibe és eredményeibe. Minden film, sors, talpra állás refrénje ugyanaz volt: „Jézus, Jézus, Jézus, egyedül Jézus!” A Magyar Testvéri Börtöntársaság kisfilmje, amely beszámolt a hazai börtönökben egyre népszerűbb országos bibliaismereti versenyekről, is jól illett ebbe a sorba. *Roszik Gábor* evangélikus lelkész, a hazai PFI elnöke mellett megszólalt benne *dr. Kőkényesi Antal* bv. altábornagy, országos parancsnok is, értékelve ezt a kezdeményezést. A pódiumbeszélgetések egy-egy konferencianap fő témájá-

hoz kapcsolódtak, ezek egyikén hazai PFI elnökünk is beszámolt a magyarországi munkáról. Tapasztalatait a reménység összefüggésében így summázta: „Never give up! – Soha ne add föl!”.

A munkacsoportokban 48 témakörben hangzottak előadások, beszélgetések, például a külföldi fogvatartottak gondozásáról, a börtönlelkészi és a missziós tevékenység média-megjelenítésének módszereiről, a keresztyén–muszlim börtönlelkészi munka esélyeiről. Megismerkedhettünk a helyreállító igazságszolgáltatás világszerte egyre elterjedtebb megoldásaival, a családi kapcsolatok helyreállításának, gyógyításának tapasztalataival, a börtön és a büntetés bibliai összefüggéseivel. Érdekes volt az utolsó ítélet és a keresztyén etika, valamint a törvénykezés, ítélezés kultúrájának lehetséges kapcsolatáról hallani.

A magyar csoport tagjai (Fotó: Jánosa Attila)

Csoportunk tagjai igyekeztek több helyen is jelen lenni – *Magyari Márton* koordinációjának köszönhattük ezt. Mint sok delegáció tagjai, több felekezetből jöttünk mi is: *L. Molnár István*, *dr. Békefy Lajos*, a szlovák küldöttségből többször hozzánk csatlakozó *dr. Anatala Éva* református, *Jánosa Attila* evangélikus börtönlelkész, *dr. Magyar Máriusz* ortodox esperes-lelkész, *Dani Józsefné* baptista, valamint *dr. Bányai Miklós* római katolikus börtönmissziós munkatárs alkotta csoportunkat.

A rendkívül gazdag tartalmú világtalálkozó anyagai, tapasztalatai még itthoni feldolgozásra várnak. Könyvek, munkafüzetek, módszerek fordítása és megbeszélése következik majd.

Bizonyos, hogy hazai börtönszolgálatunk tartalmilag, módszertanilag is gyarapodik a PFI kilencedik világgyűlése révén. Jó volt látni azt, hogy a világméretű mozgalom vezetése milyen mélyen ismeri, gondosan számon tartja, s megbecsüli a világ börtöneiben működő szolgálatokat és munkatársakat. A rendezvény során nemzetközi díjakat adtak át a kreatív munka, a börtönlelkészi tevékenység, az önkéntes szolgálat elismeréseként. (De jó lenne ebből is kicsit eltanulnunk!) A kiténtettek között európai (bolgár), afrikai, amerikai, latin-amerikai és ázsiai személyek voltak.

Remény, megbocsátás, helyreállítás, békesség – hogyan is működik ez nálunk, közöttünk, mit teszünk ezért börtönlelkészként, missziósként, de akár a magyar börtönrendszer vezetőiként, állományi tagjaiként? Azt gondolom, van mit együtt tanulnunk, vannak közös feladataink. Talán ez az ösztönzés a legnagyobb és ismét megtapasztalt tanulsága ennek a világtalálkozónak. Köszönet érte mindenkinek, legfőképpen Urunknak, aki a PFI munkája révén is hirdeti és segíti a zárkaajtók mögötti isteni szabadítás lehetőségét a „foglyoknak” és a „lesújtottaknak” (Luk 4,18).

Békefy Lajos